

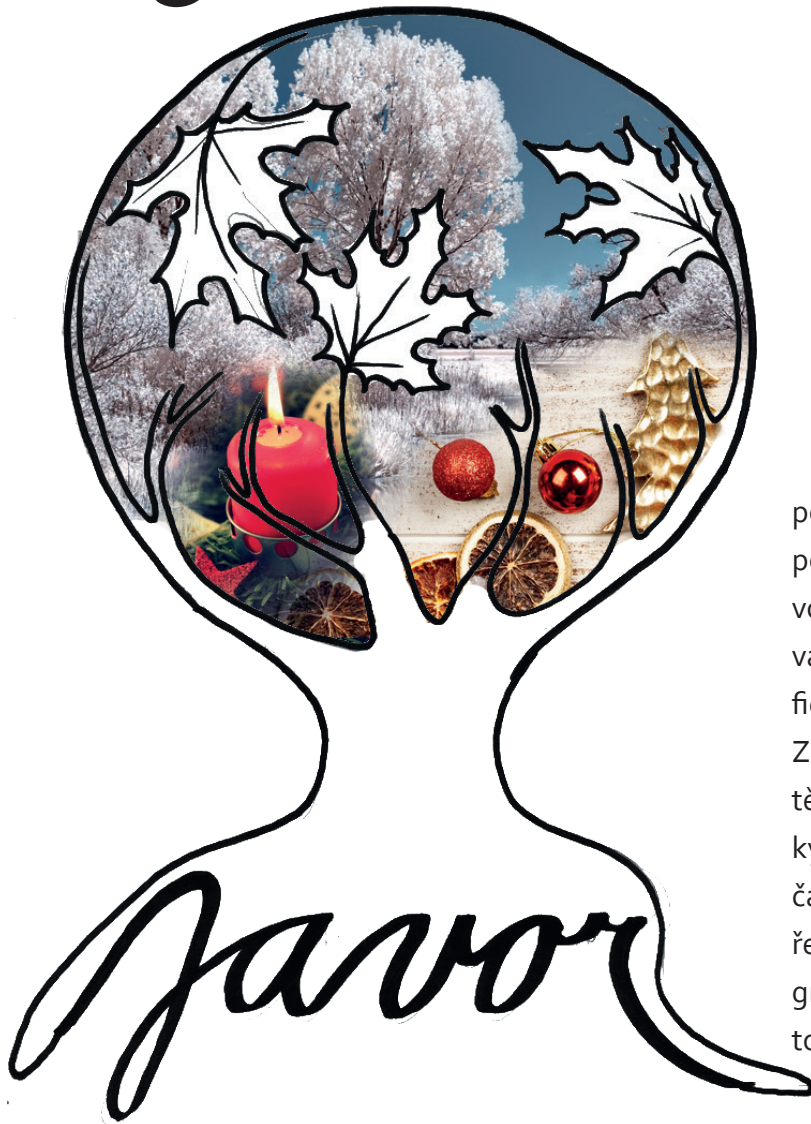
Javornické

12. číslo
4/2018

listy

1

Milí čtenáři Javornických listů,

jak se někdy říká, že čas letí, a nejvíce se to pozná na dětech, tak my přidáváme, že se to pozná i na Javornických listech. Toto číslo Javornických listů zakončuje 3. rok jejich vydávání a jak nám jednou napsala naše paní grafička...je hezké, že máte pořád o čem psát. Zároveň nám dovoluňte poděkovat právě všem těm, kteří se na tvorbě a vydávání Javornických listů podílejí, všem těm, kteří si najdou čas a zašlou zajímavé příspěvky, které rádi zveřejňujeme. V neposlední řadě také naši paní grafičce, jazykové korektorce a díky patří i za to, že noviny jsou včas ve vašich schránkách.

Zveme vás

Místní hasičský sbor Javornice - Betlém
Vás zve na
Ples hasičů
sobota dne 26. ledna 2019
v Sokolovně v Javornici
- začátek ve 20.00 hodin - hudba Labyrint
- vstupné 35.- / 75.- Kč

Takže do nového roku 2019
vám přejeme vše dobré,
ať máte dostatek sil a energie,
životního elánu a optimismu.

Spolek Javor

Představujeme vám

Pan Alois Gregor,
žijící v Javornici,
divadelní ochotník

2 Navštívily jsme pana Gregora, jelikož náš zájem o historii ochotnického divadla v Javornici narůstá a chceme se o ní dozvědět co možná nejvíce a přiblížit ji i čtenářům Javornických listů...

Pane Gregore, jak jste se vy osobně dostal k ochotnickému divadlu?

Tak jsem se ani nenadál a již jsem nejstarším pamětníkem divadelního souboru Tyl v Javornici, jehož dlouholetou tradici si připomínáme. Je to téměř 80 let, kdy jsem jako malý kluk potajmu navštěvoval zkoušky na velmi zdařilé divadlo Psohlavci, které se hrálo v té době na Rázlově louce pod Blatinami. Hrála v něm téměř polovina Javornice, mezi nimi i mí rodiče a sestra Slávka. Blíže jsem se s javornickým divadlem setkal v roce 1950, kdy jsem v pátek večer přijel ze školy v Liberci a u autobusu na mne čekal Dráža Letenský s tím, že musím převzít úlohu po Bohoušovi Dvořákovi, kterému zemřel otec. Byla to hra od Stehlíka Mordová rokle, ale pak jsme dlouho říkali Zmordovaná rokle, protože to tak nejen mojí vinou dopadlo...

Můžete nám nějak popsat javornické ochotnické divadlo, jak si ho pamatujete, co se hrálo, jak velký byl soubor?

Divadelní soubor Tyl má tak dlouhou tradici, že si ji můžeme připomínat již jen z kronik, a to jak obecních, tak i divadelních. Soubor se velmi

čile rozvíjel, každým rokem se muselo hrát divadlo na Velikonoce, na Vánoce a hned na to silvestrovský celovečerní program, který trval až do půlnoci. Členem spolku se stal každý, kdo se zapojil do hraní, nebo i nápovědy, kulisáci, hudebníci, maskéři. Při té příležitosti musím vzpomenout na nápovědy Helenu Rohrovou, Anču Rufferovou a nezapomenutelného Františka Bárty, který byl považován za jednoho z nejlepších. Z nezapomenutelných herců té doby, kdy jsem s nimi hrál, nebo i režíroval, musím na prvním místě uvést Jožku Ruffera, který byl tvůrcem všeho, co se na jevišti odehrálo. Pak to byl Jožka Škop, Olda Bluml, Mirda Čižinský, Bohouš Štěpánek, z žen pak paní Erbenová, paní Juppová a hlavně pak Aninka Dvořáková, která svým krásným hlasem vždy okouzliла návštěvníky. Z nejúspěšnějších her, které jsem režíroval byla hra „Na tý louce zelený“, „Nejlíp je u nás“, „C. k. polní maršálek“, „Filozovská historie“...a potom hra, kterou jsme hráli dokonce v javornickém lomu, ale na jejíž název si nevzpomínám.

Na jaký kus vzpomínáte nejraději?

Nemohu nepřipomenout tzv. Silvestrovské večery, které jsme vždy museli připravit v období mezi vánočními svátky, kdy se hrálo divadlo nebo Vánoční večer, a to byl vždy finiš. Zkoušky byly maximálně 2, klepy se, ač Jožkou Rufferem sbírány po celý rok, dávaly do konečné úpravy teprve v den Silvestra. Ty měly sloky vždy na stejnou melodii a úspěch s jejich provedením byl zajištěn.

Často se v nich objevovali stejní lidé, jako například kinooperatér Krupička, který nesměl chybět. Jako vzor uvádím jeden z klepů z roku 1968...

Josef Dvořák v Zemanově, všechno dělá velmi hravě, s koňmi jezdí hospodaří, vcelku se mu dobře daří...Aby neměl žádné spěchy, koupil

před svátky ořechy...na špejcharu skryté měl, před svátky pro ně šel...zpomaloval zvolna kroky, oči měl vykulený, zbyly tam jen prázdné šlupky, jádra byly sežrány.

Nebo...Julča, Franty Nuna paní, šla na koupi v době ranní. K Motlom, Rufferom v samém shonu až do obchodního domu...Když se domů vrátila, zjistila, proč k smíchu byla. Gumovou vysokou botu na levé noze měla a na pravé bačkoru, sundat si zapomněla.

S celovečerním pořadem o K. Hašlerovi, který připravil a režíroval pan učitel Šmíd, jsme jezdili po celém okrese, a to s velkým úspěchem. Potom jsme podezírali televizi, že to od nás okopírovala a rozhodně to bylo lépe provedeno, než nyní ve Vinohradském divadle.

Nějaký zajímavý zážitek, který si vybavíte?

Ze zážitků z divadla, silvestrů a dalších akcí divadelního souboru, na které se nezapomíná, by se dala uskutečnit řada příjemných večerů...ale na závěr vám ještě povím toto.

Naše obec Javornice, táhne se jak jitrnice...sedm kilometrů měří, kdo nechce, ať neuvěří...

Máme u nás také čtvrtě, jako někde ve městě, můžeme je vyjmenovat, když je máme při cestě...Jaroslav, Přím, Betlém k tomu, Blatiny a Čihadlo, na Drbálov vzpomeneme, ještě horu jmenujeme. Jahodová jméno má, to z vás jistě každý zná...

Ještě jednu věc tu máme, co se u nás traduje, kdo má javornickou školu, před tím prosím kloboúk dolů. Je to škola třináctá, a to jinde v světě není, tak si každý Javorničák naší školu tolik cení.

Pane Gregore, velmi děkujeme za vaše vyprávění. Zároveň nám dovoďte, abychom vám popřály pevné zdraví do dalších let.

JJ a VP

Naše děti

Zprávy z mateřské školy

Barevný podzim jsme si užili...

O tom, že je opravdu barevný, jsme se denně přesvědčovali na vycházkách do okolí školy. Letos nás sluníčko, ale i vítr provázel mnoha

4

podzimními aktivitami. Nejen při pouštění draků, na školkové bramboriádě, ale i na delší stezce do lesa k Bělé, kde se děti setkaly s lesními zvířátky a s nimi plnily spoustu úkolů. Pěšky s batůžky a dobrotou jsme se vydali do památníku V. a M. Sedláčkových. Tam na nás čekaly velké „peřiny“ barevného suchého listí, které nám nabízely neskutečné zážitky a dovádění. Nezapomněli jsme využít i skvělou houpačku jako pro princezny. Tímto bychom chtěli poděkovat manželům Zachovalovým za jejich přízeň a přípravu velkých kup listí.

A když tedy barevný podzim, tak vlastně jak takové barvy vznikají? To jsme se dozvěděli v galerii na zámku v Rychnově nad Kněžnou, kam jsme přijali pozvání. Zde pro nás byla připravena pracovní dílna, kde si samy děti vyzkoušely pracovat s temperami a učily se míchat barvy, odvozovat odstíny.

Škoda, že nás zradilo počasí v neděli 28. 10. v den státního svátku – oslav 100. výročí vzniku samostatného československého státu, kde naše starší děti měly přispět krátkým vystoupením. Ale bohužel, počasí bylo nepříznivé, a proto jsme ho odložily.

Snad jsme to dostatečně napravili o již tradičním vánočním jarmarku v naší škole. Děti byly skvělé a natěšené, aby předvedly, co se naučily. Zcela určitě byla atmosféra umocněna vánočními svátky, skvělou atmosférou, vůní cukroví a punče.

Tím nejkrásnějším dárkem k Vánocům,

není, co se zlatem třpytí.

Je to úsměv, láska, pohazení.

Nad takový dar žádný není!

Vše nej přejí děti a učitelky z mateřské školy.

Věra Dusilová, Michala Křišťufová

Zprávy ze základní školy

5

U nás na škole byl podzim ve znamení oslav stoletého výročí založení naší republiky. Žáci se účastnili tematických workshopů či divadelního představení, v hodinách se téma 1. republiky stále připomínalo. V pátek 26. října jsme celý den věnovali tomuto tématu, v tělocvičně proběhlo kulturní vystoupení žáků i učitelů, žáci 2. stupně pak vytvářeli projekty, které pak prezentovali. Oslavy vyvrcholily nedělním setkáním při sázení památné lípy, ve škole byla vytvořena tematická výstava, byla zde vystavena i opona, kterou namaloval v roce 1923 tehdejší malíř Josef Dvořák.

6

Ve škole byla první prosincová sobota ve znamení adventu a vánoční jarmark nás všechny příjemně naladil na přicházející Vánoce. Kromě možnosti zakoupit si výrobky dětí i stánkařů bylo možné se občerstvit ve školní kavárně a ochutnat cukrářské výrobky maminek žáků školy. V rámci jarmarku se uskutečnila vystoupení dětí z mateřské školy a žáků i učitelů základní školy.

Část výtěžku z jarmarku bude využita k zakoupení nového sportovního náradí do tělocvičny. Děkujeme všem, kteří nám pomohli jarmark uskutečnit, vážíme si vaší pomoci a děkujeme za ni.

Všichni společně

Spolek Javor

Dovolte nám poděkovat všem těm, kteří v roce 2018 podpořili naši činnost, návštěvníkům našich akcí, obci Javornice, SDH Javornice obec a TJ Sokol Javornice za pomoc s přípravou Staročeského jarmarku. Také bychom rády poděkovaly našim „Javornickým ochotníkům“, kteří i letos zahráli svá představení za hranicemi naší obce, ať už ve Slatině nad Zdobnicí, Kvasínách či v Rychnově nad Kněžnou.

7

Za Spolek Javor Jitka Jirsová a Věrka Pacáková.

Myslivecký spolek

Milí čtenáři,

Vánoce jsou už za dveřmi, úklid, pečení a další přípravy jsou v plném proudu, tak vás nechci příliš zdržovat. V minulém období jsme pořádali dvě akce pro veřejnost. Zvěřinové hody a mysliveckou zábavu Poslední leč. Vám, kteří jste se jich zúčastnili, děkujeme a doufáme, že jste si je s námi společně užili a že se v příštím roce opět setkáme.

Za sebe i za myslivecký spolek vám přeji klidné prožití vánočních svátků, do nového roku pevné zdraví a mnoho spokojenosti a během zimy sportovní vyžití bez zdravotní újmy.

Za Myslivecký spolek Javornice JaR

SDH Javornice Betlém

SDH Javornice Betlém vám přeje krásné prožití vánočních svátků, pod stromečkem kupu dárků a do nového roku hlavně pevné zdraví a mnoho splněných snů. Rádi bychom vás také pozvali na náš tradiční hasičský ples, budeme se na vás moc těšit.

Martin Hůlka, velitel SDH Javornice Betlém

Tip na výlet

Vrchní Orlice

Mezi Neratovem a Bartošovicemi se nachází místo, které upomíná na temnou stránku našich dějin. Osada Vrchní Orlice (Hohen Orlitz), kterou krátce po druhé světové válce stihl zlý osud – tamní německé obyvatelstvo bylo krutě pronásledováno, vesnice musela být vysídlena a domy byly srovnány se zemí.

8

Nejednalo se o nijak nevýznamnou osadu, její obyvatelé si zajišťovali vše potřebné. Žil tam kovář, zámečník, truhlář a včelař. Lidé se živili převážně tkalcovstvím, přadláctvím a zemědělstvím. V centru obce byla kromě kostela také škola, hostinec, kovárna a mlýn. První zmínka o Vrchní Orlici se datuje do r. 1567.

Do dnešních dob se zachoval pouze kostel sv. Jana Nepomuckého, nyní stojící osamocen, obklopen poničenými náhrobky. Kostel byl postaven v letech 1708–1712 stavitelem Karlem Rheinem z Rokytnice, který se později zabil pádem z lešení při stavbě kostela v Neratově.

Zachována zůstala i kovárna, kolářství a hospodářská část statku. Ostatní stavby byly po odsunu obyvatelstva zbořeny. Odstřelen byl i kamenný most, vedoucí přes Divokou Orlici do pruského Marienthalu. U mostu stála socha sv. Jana Nepomuckého, která byla zničena spolu s ním.

Z mnoha tragických, nejen válečných osudů tehdejších obyvatel si připomeňme příběh Zuzany Čepenové, vdově po mlynářovi, která byla 4. prosince r. 1665 popravena mečem za to, „že jako svobodná s mužem své nevlastní dcery Eliášem Bitem zhřešila dvakrát, jako vdaná čtyřikrát a ve

vdovském stavu jednou. Později, že se svým nevlastním synem Michaelem Kastnerem zhřešila patnáctkrát a v říjnu 1664 otěhotněla. Dne 17. července 1665 potom porodila dítě, které levým ukazovákem zadusila a zabila.“ Čepenová se snažila uprchnout, ale v Kladsku ji chytili a v řetězech odvedli do Rokytnice, kde ji popravili a v hrobě její tělo ještě probodli kůlem.

Spíše poněkud směšně může působit snaha pana Pohla z Vídně, který roku 1788 do Vrchní Orlice přijel se svou společnicí paní von Goldfinger těžít zlatou rudu. Po několika neúspěšných pokusech byla další snaha o nalezení zlata vrchností zakázána a pan Pohl a společnost museli Vrchní Orlici opustit. Zanechali po sobě pouze díry v zemi a dluhy.

Jedna z mnoha tragédií, související s druhou světovou válkou, je smrt dozorce finanční stráže Josefa Navrátila, kterého r. 1938 postřelili Henleinovci, schovaní za hřbitovní zdí.

Další nesmyslné popravky a vraždy následovaly. Po válce bylo obyvatelstvo decimováno Rudou armádou, ale i skupinami českých partyzánů, kteří vytvářeli lidové soudy, na jejichž základě se konal doslova „hon“ na německé obyvatele.

Smutný osud jedné z mnoha německých osad dnes připomíná již zmíněný chátrající kostel, který však díky působením dobrých lidí začíná znovu ožít. Zásahu na tom má především sdružení Neratov, které pořádá různé akce a sbírky, díky nimž se pomalu dostává do podvědomí lidí, kteří by jinak o něm neměli ani tušení.

zdroj: www.orlickehory.net; www.idnes.cz

9

vš

Vaše příspěvky

Z historie ochotnického divadla v Javornici...

Poté, co v Javornici obnovili činnost ochotníci, bude vhodné si připomenout, jak vlastně kdysi začínali.

10

Poprvé sehrála pár kusů v Javornici r. 1848 jakási kočovná společnost. V letech 1860–1863 hráli v Javornici dvakrát ochotníci z Pěčína a jednou ze Slatiny v hostinci u Rufferů. První popud ke zřízení ochotnického divadla v Javornici dali studenti Václav Hlavsa /později farář v Rokytnici/, Josef Kru-lich, učitel na měšťanské škole v Náchodě a tehdejší javornický učitel František Sládek. Koupili ze Slatiny staré jeviště za deset zlatých, postavili jej v sále u Bartošů a pustili se do přípravy k prvnímu představení. Tím byl Klicperův „Loketský zvon“.

Představení se setkalo s velkým úspěchem a vyvolalo všeobecný zájem o divadlo. Brzy proto následovala další představení: „Loupežníci na Chlumu“, „Rohovín Čtverrohý“, „Blbý Janeček“, „Muka chudé ženy“, „Vyhraný ženich“, „Za živa mrtví manželé“ a „Osudný den fidlovačky“. V tomto kuse poprvé vystoupil Josef Ruffer /č.p. 246/ od těch dob hlavní síla a opora ochotnického divadla.

Po velkém rozmachu následoval útlum a nehrálo se asi dva roky. Potom se věci chopili pánové Prokop, Stránský a Ruffer. Obrátili se na některé javornické rodáky ve slušném postavení, kteří při-

spěli po pěti nebo deseti zlatých. Ředitelem se stal mlynář Josef Ledr a nová činnost byla zahájena u Bartošů kusem „Enšpígl“. Následovaly hry „Dobré jitro“, „Pan Franc“, „Lumpacivagabundus“ a další.

Asi v r. 1879 se jeviště přestěhovalo k Serbouskovům a úplně se obnovilo. Malíř z Rychnova pan Bárta vymaloval oponu, na níž se skvěla Javornice a po stranách portálu namaloval medailony s podobiznami Otilie Sklenářové – Malé a Josefa Jiřího Kolára. Prvním kusem odehraným na novém jevišti byl tehdy oblíbený „Mlynář a jeho dítě“.

Tohoto nebo následujícího roku se také hrálo pohostinsky v Lukavici, kam se celý soubor i s jevištěm vypravil na voze. Při druhé návštěvě se javorničtí ochotníci dostali do konfliktu s jakousi kočující společností, která je pokládala za konkurenci, a víckrát v Lukavici nevystoupili. Potom se hrálo pravidelně o svátcích a za pomoci studujících i o prázdninách.

R. 1880 odešel Prokop a činnost ochabovala a spolku hrozil zánik. Zvláště proto, že jeviště bylo pořízeno na dluh, který nikdo nesplácel. Netrpělivi věřitelé se rozhodli jeviště prodat a utržené peníze si rozdělit. Divadlo zachránili učitel Jan Hilgartner, Josef Ruffer a Jan Gregor. Za přispění starosty Václava Bartoše došlo k vyrovnání s věřiteli a divadlo bylo převezeno k Bartošovým. Divadelníci se s novou chutí pustili do práce. R. 1885 byl režisérem zvolen učitel Josef Macháček. Až do r. 1891 byly dávány kusy jako „Sedlák Zlatodvorský“, „Rohovín Čtverrohý“, „Naši furianti“ a další. Dvakrát či třikrát bylo uvedeno dětské představení.

Po Novém roce 1895 byl na oslavu 25letého trvání ochotnického spolku v Javornici sehrán kus „Jiříkovo vidění“. Představení mělo úspěch, který si vynutil opakování a pochvalný článek v listu Posel z Podhoří.

Brzy po Velikonocích byly potvrzeny stanovy spolku. Dne 3.6.1895 se v hostinci Václava Bartoše odbývala ustanovující schůze čtenářsko-ochotnického spolku Tyl. Spolek se z 27 zakládajících členů rozrostl na 68. V dalších letech spolek uvedl řadu her, pořádal přátelské večery, plesy, výlety. 26. února se konal večírek na rozloučenou s dlouholetým režisérem panem učitelem Josefem Macháčkem, který odešel do Rychnova a panem učitelem Františkem Obstem z Přímu, který přesídlil do Lhoty u Kostelce nad Orlicí. Za první světové války došlo k útlumu činnosti spolku, protože jeden ochotník za druhým, odcházeli na bojiště.

Činnost spolku byla obnovena v r. 1920.

Z kroniky spolku „Tyl“ vybral Jiří Rázek

Myslivecké Vánoce

Po letní dovolené, kterou Julie s Ctiradem strávili na smaragdovém řeckém ostrově Korfu, kde ochutnali řadu místních specialit a nohy si smáčeli v Jónském moři, přišla srnčí říje. A také nastalo dlouhé, předlouhé období sucha, které nejen že vyprázdnilo řadu studní, ale dopad mělo i na zvěř v revíru. Ctirad s Julií a dalšími myslivci zřídili napajedla, kam vozili pro zvěř vodu. A někdy zhruba v době, kdy poslední jelen dotroubil svou píseň lásky, si Ctirad najednou uvědomil, že... ..Julie už k němu nedojíždí! Při té myšlence ho trochu píchlo u srdce a dech se zlehka zatajil. Takové to tedy bude? Takhle jednou pocítí svůj první infarkt? Jen to celé bude na druhou?!? Kdy to asi bude? Za kolik let...? Jak si toho, sakra, mohl nevšimnout?! Bylo to tak plíživé. Něco jsem podcenil? Julie už k němu nepřijížděla. Teď se sem vracela, když odtud odjela. Už tu totiž pár dní, možná týdnů, bydlela!

Podzimní hony a naháňky Ctirada z filozofických úvah vytrhly. Úlovků možná tolik neměl, ale setkání s přáteli, s některými po roce, byla vždy veselá. Podle Julie někdy i víc než dost.

Teď tu ale byly Vánoce. První doopravdy společné. Vloni je už sice spolu slavili, to ano, ale teď už je i společně chystali. Pravda, Ctiradovi vyhovovalo, že co se týče cukroví, nebude odkázán na pár kousků od švagrové a sousedky výměnou za porce zvěřiny z přídělu. A někdy i slušnou dávku cukroví od jedné slečny, která si veřejně tajně na Ctirada myslela. Té žádnou zvěřinu nikdy nedal, aby si snad nezačala myslet, že sympatie jsou vzájemné. Cukroví přijímal, tolik ji urazit nechtěl. A sladké měl navíc rád!

„Cukroví bude osm až deset druhů, to, myslím, bude stačit. I když mi soustavně přes veškeré zákazy uždibuješ jak těsto, tak čerstvě upečené ještě před slepením. Ale co tradice? Co všechno budem dělat?“ zeptala se Julie. „Tradice? Co máš konkrétně na mysli? Ořechů bylo letos dost, takže lodičky ze skořápek nejsou problém. Jestli chceš ale lít olovo, mám obavu, že jediné olovo v tomto domě je schováno v kulových nábojích a ty nedám! A ten vadný akumulátor jsem dal do výkupu.“ „Olovo snad ani ne, nechci tě na Štědrý večer s cinzanem v krvi vozit na pohotovost s popáleninami. Ale mohli bychom mít nějaké společné tradice.“ „Tak jo, můžeš si hodit střevícem, aby se ukázalo, jestli zůstaneš nebo potá...., odejdeš“. Při těch slovech Ctirada zase trochu píchlo u srdce. Co to je? Já už nejsem drsňák? Kdejakou rvačku v hospodě dokázal srovnat. Někdy k tomu ani nepotřeboval

ruce. Občas stačilo, když rváčům klidným, ale pevným hlubokým hlasem řekl: „Nechte toho, nebo vám ublížím!“ Možná to je opravdu zdravotní problém. Jak to půjde, navštívím doktora. Ať mi to natočí (ne pivo, EKG).

Julie poslední poznámku přešla. „Tak třeba bychom mohli rozkrojit jablíčko. A jako předkrm bychom si mohli dát tzatziki.“ „Co mají tzatziki společného s českými Vánoce?“ „Nic, jen taková vzpomínka na Řecko, na léto“ usmívá se Julie. „Tak jo, s tím nemám problém. No, jednu tradici budeme mít i z minula. Musíme jít nadělit zvěři. Vezmeme i zbytky z kapra, ať mají i lišky Vánoce. Pak večere, štědrovečerní pohádka, jestli jsi byla hodná, tak možná přijde i...“ „...kouzelník,“ skočila mu Julie do řeči. „Ha ha ha, zlobíš, nepřijde nikdo,“ řekl triumfálně Ctirad. „Půjdeme letos do kostela na koledy?“ zeptal se Julie. „Tak to bychom asi měli, když už tam zpívám to sólo,“ odpověděla Julie. Hned ale dodala „dlouho se tam ale při svařáku zdržovat nebudeme, na Boží hod jedeme k našim.“ „A tam se taky dlouho nezdržíme, protože na Štěpána jedu na hon.“ „Jak jinak,“ řekla Julie, aby měla poslední slovo.

Mějte Vánoce hezké aspoň jako Ctirad a Julie, méně pozlátka, o to více lásky a porozumění. A v novém roce na shledanou.

Jeden nenápadný člen MS Javornice

Recepty z Kačenčiny kuchyně

Vánoční bylinkový losos

4 filety z lososa

200ml smetany

100g másla

1/2 lžice hl. mouky

1 citron

svazek čerstvé bazalky

sůl, pepř

400g brambor

Příprava:

1. Očištěný lososový filet ze všech stran osmažíme na másle dorůžova.
2. Smetanu nalijeme do kastrůlku a při mírné teplotě přivedeme k varu. Do hrnečku dáme půl polévkové lžice hladké mouky a zalijeme studeným mlékem. Vzniklou směs důkladně rozmícháme a vlijeme do vroucí smetany. Zahuštěnou omáčku nepřestáváme míchat, aby se nevytvořily hrudky. Bazalku opláchneme a nasekáme na drobné kousky, poté přidáme do smetanové omáčky a ještě chvíli povaříme. Omáčku dochutíme několika kapkami citronové šťávy, špetkou soli a pepře. A na závěr přidáme ještě 100g másla - tím omáčka získá velice jemnou chuť.
3. Lososové filety podáváme polité smetanovou omáčkou s bramborovou kaší a zeleninovou oblohou. Ozdobit můžeme snítkou bylinek.

Obecní úřad informuje

Vážení spoluobčané,

rok 2018 se přiblížil ke svému závěru, a tak mi dovoluje krátké ohlédnutí, jaký vlastně byl. Byl významný minimálně ze dvou důvodů, které bych velice rád zmínil.

14

V letošním roce si celá naše republika připomínala 100. výročí vzniku samostatného Československa. Jsem rád, že jsme se díky velké propagaci tohoto výročí v médiích dozvěděli mnoho zajímavých souvislostí z doby, kdy vznikala naše krásná Československá republika a kdy byla vyslyšena touha českého národa po samostatnosti, demokracii a českém jazyce. Bylo to důležité i s ohledem na současný stav demokracie a bezpečnost ve střední Evropě, potažmo v Evropské unii, jejíž jsme správně právoplatným členem, ale ve které je dle mého názoru nutné zapracovat na větší suverenitě našeho národa. Myšlenka sjednocení Evropy byla jednou z mnoha našeho prezidenta Dr. Edvarda Beneše, kterou již bohužel vzhledem k událostem II. světové války nemohl pomoci uskutečnit. Věřím, že říjnové oslavy posílily myšlenku vlastenectví nás všech k naší zemi a bude nás společně posouvat správným směrem s odkazem na tradice a ideály našich předků. Sázáním Stromu svobody u sportovního areálu za školou a výstavou v budově školy 28. října jsme si toto výročí připomněli i u nás v Javornici. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se na této oslavě podíleli. Lípa srdčitá a kámen ze zdejšího lomu s pamětní tabulkou budou tyto oslavy připomínat i našim dalším generacím.

Druhou významnou událostí letošního roku byly volby do zastupitelstev obcí. Máme za sebou jedno čtyřleté období, ve kterém jsme se společně podíleli na vytváření příjemného prostředí v naší obci. Chtěl bych vám všem poděkovat za vaši aktivní účast ve volbách. Do volebních urn bylo vloženo téměř pět set volebních lístků, což představovalo skoro 59% účast voličů, čímž jsme překonali jak krajský, tak celorepublikový průměr. Je před námi nové období a nové úkoly. Již v prvním měsíci nového roku vypíšeme výběrové řízení na zhotovitele rekonstrukce objektu bývalé školky na bytový dům o šesti bytových jednotkách, z nichž čtyři budou bezbariérové. Předpokládané náklady jsou mezi 12–14 mil. Kč. Pokračovat budeme v opravách veřejného osvětlení za nové

úspornější. K Jaroslavi provedeme výměnu VO včetně sloupů a uložení kabelu do země. Letošní výstavba nového osvětlení od Sokolovny do serpentýn v hodnotě 380 tis. Kč je dle mého názoru velmi zdařilá. Na tuto akci nám přispěla ŠKODA AUTO a.s. částkou 100 tis. Kč. Po jarních a podzimních opravách komunikací v hodnotě cca 1 mil. Kč budou i v roce 2019 komunikace v popředí investic a počítáme s profinancováním přibližně 2 mil. Kč. Realizována bude oprava mostu u č.p. 133 za vysoutěženou cenu 1,2 mil. Kč s DPH s podporou financování z dotace Královéhradeckého kraje ve výši 360 tis. Kč. Připravovat budeme i další investice v naší škole. Vzniknou skladovací prostory v šatně I. stupně, včetně úpravy podlahy. Na rekonstrukci fasády staré budovy s komplexním řešením půdní vestavby, která nám nabízí hodně volného prostoru, budeme spolupracovat s Ing. arch. Pavlem Linhartem. Budu rád i za další Vaše návrhy na zvelebení naší obce.

Závěrem mi dovoluji vám všem poděkovat za spolupráci a všem spolkům za skvělou reprezentaci naší obce. Zejména oddílu kopané a všem jeho věrným fanouškům za podporu, která nemá v krajské soutěži obdoby. Chci poděkovat také všem, kteří se věnují naší mládeži ať té hasičské, fotbalové, divadelnické či myslivecké. Vám všem pak přeji hodně zdraví a štěstí do nového roku a klidné prožití svátků vánočních.

V úctě Vlastimil Zachoval

Starosta

16

Koledování proběhne v Javornici ve dnech 5.–6. 1. 2019

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2019 bude použit podle schváleného záměru na obnovu vybavení Stacionáře sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou pro lidi s mentálním postižením, kombinovaným postižením a seniory, dále rodinám s více dětmi ve městě a regionu, které žijí dlouhodobě na hranici chudoby, rodinám s postiženým dítětem, rodinám v nouzi, na realizaci humanitárních projektů v zahraničí - projekty v Indii: kvalifikační kurzy pro nevyučené a nezaměstnané mladé lidi a dětské večerní vzdělávání v oblasti Bangalore, podpora nemajetných školáků a vysokoškolských studentů v oblasti Belgaum, pomoc při mimořádných situacích.

Farní charita Rychnov nad Kněžnou

Javornické listy, čtvrtletník: vydává Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, IČ: 02963183

Javornice, číslo 12, r. 2018, Evidenční číslo u MK ČR E 22462

Redakce: Jitka Jirsová, Věra Pacáková a Vojtěch Štěpánek

Děkujeme všem přispěvatelům!

Redakce Javornických listů si vyhrazuje právo příspěvky upravit či nezveřejnit!

Grafická úprava a sazba: Gabriela Bartošová Pokorná

Příští číslo vyjde: březen 2019

Uvítáme vaše náměty, fotografie, příspěvky, poděkování, informace k rodinnému výročí, narozeninám apod.

Kontaktní údaje: Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, email: noviny.javor@seznam.cz, www.spolekjavor.cz

Děkujeme obci Javornice za podporu, finančně zajišťuje tisk a distribuci Javornických listů!